

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 20. august 2020 af Østre Landsrets 6. afdeling
(landsdommerne Julie Skat Rørdam, Sanne Kolmos og Thomas Smed (kst.)
med domsmænd).

6. afd. nr. S-3426-19:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. ...)

(advokat Jakob Skaarup Arrevad, besk.)

Nykøbing Falster Rets dom af 13. november 2019 (1-2950/2019) er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse.

Tiltalte har påstået stadfæstelse.

Tiltalte bekræftede under hovedforhandlingen i byretten den 13. november 2019 sin forklaring i grundlovsforhøret. I retsbogen for grundlovsforhøret den 14. juni 2018 er anført bl.a.:

”Sigtede forklarede, at han fandt sprængstofferne, da han var dreng, Han var 13-14-15 år. I dag er han 40 år. Det har ikke ligget på loftet hele tiden, men været flyttet rundt. Det har nok ligget på loftet 1 år. Før det lå det i skur ... i skoven. Der lå det i mange år. Lige da han fandt det, lå det på loftet i en staldbygning tilhørende godset, men han turde ikke have det liggende. Det er hans reservefamilies gods. D og F, der er hans reservefamilie, bor på .... De vidste ikke, at det lå der. Han vidste ikke, hvad han skulle gøre ved det. Under en frit lejde aktion spurgte han politiet til det, som om det ikke var ham, der havde sprængstofferne, men fik at vide, at det var alt for farligt til at det bare kunne afleveres. Som dreng legede han meget på ... Øvelsesterræn, hvor han fandt sprængstoffet, vistnok af to omgange.

Han havde en plejefamilie, fordi han havde det hårdt hjemme. Han var meget ude og de legede soldater med de andre drenge. Han vidste, at det var farligt. Detonatorerne pakkede han ind i plastik, for at det skulle være mere forsvarligt. Han har aldrig brugt det til noget eller fortalt nogen om det. I forbindelse med den sidste flytning, lagde han det ned i en rygsæk og flyttede det. Han er i dag kaptajn af reserven og sikkerhedsgodkendt. I den egenskab følte han ikke, at han kunne aflevere det. Til daglig er han handicaphjælper. Han er fraskilt og har et barn, der er 7 år. Han har nu en kæreste. Han er ikke medlem af nogle rockergrupperinger eller lignende organisationer. Han har ikke arbejdet med sprængstoffer, men har været på sprængstofkurser. Han har en sydafrikansk kæreste. ... Det er rigtigt, at der var ulåste døre til loftet. ... ”

Personlige forhold

Tiltalte har i landsretten afgivet supplerende forklaring om sine personlige forhold.

Tiltalte har forklaret, at denne sag har bevirket, at han desværre er blevet skilt fra kvinden, han var gift med, da sagen blev behandlet i byretten. Han arbejder fortsat som handicap-hjælper og er ved at være halvvejs i sin uddannelse til psykoterapeut.

Retsgrundlag

Ved lov nr. 494 af 22. maj 2017 om ændring af straffeloven (Skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben m.v.) skærpedes mindstestrafen for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, fra fængsel i 1 år til fængsel i 2 år. I de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1, er om den foreslåede straf for ulovlig besiddelse m.v. af bl.a. eksplosivstoffer anført bl.a., jf. Folketingstidende 2016-2017, tillæg A, lovforslag nr. L 139:

”For så vidt angår ulovlig besiddelse mv. af andre våben end skydevåben (f.eks. panserværnsraketter, morterer, håndgranater, bomber og miner) eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 2, forudsættes straffen i førstegangstilfælde som udgangspunkt fastsat til ubetinget fængsel mellem mindst 2 år og 8 måneder og 3 år, uanset om de pågældende våben og eksplosivstoffer besiddes på et offentligt eller ikke offentligt tilgængeligt sted. Det forudsættes endvidere, at der i gentagelsestilfælde sker en betydelig skærpelse af straffen.

Under hensyn til mangfoldigheden af de typer af våben og eksplosivstoffer, som kan falde ind under denne bestemmelse, vil det også fremover være overladt til domstolene at vurdere fra sag til sag, om det ved straffastsættelsen bør indgå som en skærpende omstændighed, at besiddelsen mv. sker på offentligt tilgængeligt sted. Dette hænger sammen med, at det ikke ud fra en generel betragtning nødvendigvis er farligere og dermed mere strafværdigt at besidde sådanne våben og eksplosivstoffer på offentligt tilgængeligt sted end på bopælen mv.

Eksempelvis kan en bombe efter omstændighederne udgøre en større fare i en bolig i et lejlighedskompleks end på et offentligt tilgængeligt sted.

...

Der vil også i andre tilfælde efter en konkret vurdering være grundlag for, at straffen fastsættes i et højere niveau. Eksempelvis forudsættes det fortsat, at der i sager, hvor der foreligger organiseret ulovlig indførsel af skydevåben, organiseret ulovlig handel med våben og ulovlige våbenlagre, udmåles væsentligt strengere straffe end de angivne udgangspunkter for strafudmålingen.

...

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og de angivne strafniveauer vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. Den foreslåede minimumsstraf på 2 års fængsel kan dog kun fraviges i medfør af den almindelige regel i straffelovens § 83.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Det følger af bestemmelsen i straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 2, bl.a., at den, der overtræder lovgivningen om våben og eksplosivstoffer ved under særligt skærpene omstændigheder at besidde eksplosivstoffer, når eksplosivstofferne på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, skal straffes med fængsel fra 2 år indtil 8 år. I forarbejderne til ændringen af bestemmelsen, jf. lov nr. 494 af 22. maj 2017, forudsættes straffen i førstegangstilfælde som udgangspunkt fastsat til ubetinget fængsel mellem mindst 2 år og 8 måneder og 3 år, uanset om de pågældende eksplosivstoffer besiddes på offentligt eller ikke offentligt tilgængeligt sted.

Det lægges til grund, at tiltalte i en alder af 13 til 15 år fandt sprængstofferne på et militært øvelsesterræn, hvor han legede, og at tiltalte, der er ustraffet og har en militær uddannelse og meget gode personlige forhold, ikke har tilknytning til rockergrupper, bander eller lignende.

Tiltalte, der har besiddet den store mængde sprængstof i godt 25 år, har forklaret, at han – efter indledningsvis at have haft sprængstoffet liggende på loftet i en staldbygning tilhørende godset, hvor han ikke turde have det liggende – frem til ca. 2015 opbevarede sprængstoffet i ..., som er et hus i skoven under Z-Gods. Da han placerede sprængstoffet i ..., var han ikke vidende om, at der boede nogen på ejendommen. Her lå stoffet, indtil han fik at vide, at der skulle flytte mennesker ind på .... Ca. et år før at fundet skete, flyttede han sprængstoffet til loftet i en lade på Æ-gården på .... Æ-gården er et beboelseshus, der ifølge tiltalte blev brugt

som reservehus, og oprydningen i december 2017 fandt ifølge viceværten på Æ-gården sted i forbindelse med, at godsejer G havde boet på ejendommen og skulle fraflytte, for at hendes mor, D, kunne flytte ind på Æ-gården.

Inden for en afstand af 100 meter fra laden, hvor sprængstoffet var placeret, ligger tre beboelsesbygninger. Disse bygninger ville ifølge de tekniske erklæringer og vidneudsagn fra sprængstofekspertter blive berørt af en eventuel eksplosion som følge af for eksempel en opstået brand, hvor dele af sprængstoffet ville detonere. Herudover ville en brand i laden med den foreliggende mængde sprængstof indebære fare for i hvert fald betydelig personskade, herunder for indsatspersonel på stedet.

Tiltalte har under hovedforhandlingen i byretten forklaret, at han meget gerne ville af med sprængstoffet og senest ca. 1 år forud for fundet undersøgte mulighederne for at aflevere sprængstoffet til politiet under en frit lejde-aktion, hvor han imidlertid fik det svar, at det ikke kunne lade sig gøre. I grundlovsforhøret forklarede tiltalte, at han af politiet fik at vide, at man ikke kunne indlevere sprængstoffer, idet ”det var alt for farligt til at det bare kunne afleveres”. Landsretten finder, at det må anses for usandsynligt, at det ikke havde været muligt at kontakte politiet under en sådan frit lejde-aktion, fremsætte ønsket om at aflevere sprængstoffet og i samarbejde med politiet at aftale nærmere med henblik på at arrangere en sikkerhedsmæssig forsvarlig aflevering af sprængstoffet, som naturligvis ikke uden videre blot kunne indleveres på en politistation.

Det lægges endvidere til grund, at tiltalte under den første afhøring hos politiet den 5. juni 2018 afviste at have noget med sprængstoffet at gøre, og at han først erkendte forholdet, da hans fingeraftryk blev påvist på de fundne effekter, jf. kriminalteknisk erklæring af 12. juni 2018 og afhøringsrapport af 13. juni 2018.

Landsretten finder på den baggrund, at der ikke er grundlag for at nedsætte straffen under den foreskrevne strafferamme med henvisning til straffelovens § 83, 1. pkt.

Herefter forhøjes straffen, der fastsættes efter de bestemmelser, der er anført i byrettens dom, bortset fra straffelovens § 83, til fængsel i 2 år og 8 måneder.

Efter lovovertrædelsens karakter og grovhed er der ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvis betinget.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at han straffes med fængsel i 2 år og 8 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.